

Čini se da za Karlovac postoje samo dvije strategije razvoja: turizam ili maksimalan broj mini hidroelektrana. Može na kupalištima, može na međusobnoj udaljenosti svakih par kilometara, pa može i na šetalištu u samom centru grada, što da ne. To što ova druga strategija narušava onu prvu, nema veze. HDZ je čak spremjan preuzeti odgovornosti za sve posljedice. Kazala je to karlovačka HDZ-ovka i saborska zastupnica Marija Jelkovec za lokalni radio Mrežnica:

“Sve je napravljeno u skladu sa zakonom i pravilima struke pa za nju i gradski HDZ dileme nema – uređenje hidroelektrane i izgradnja objekta koji će promijeniti vizuru na Korani u središtu Karlovca je prihvatljiv. Podržavamo gradonačelnika u njegovom stavu.”

Projekt postoji od 2011. stoga se HDZ-ovka pita zašto tek sad pobune, prema njoj, pobune moraju ili doći na početku nekog projekta, ili ne doći uopće. No, realno, HDZ-ovi projekti propadaju brže nego sami HDZ-ovci, stoga nikad nije kasno za prosvjed.

No, ni taj prosvjed, nije baš nešto uspješno organiziran. Sudeći prema izjavama organizatora dostupnima u lokalnim karlovačkim medijima, više je djelovao kao predizborni skup. I to jednako jalov kao pokušaji Davora Bernardića da se brendira kao ozbiljan političar.

Konteksta naime nije bilo baš previše. Ekološki argumenti, ako su izneseni, nisu medijski preneseni, osim načelnog stava da su MHE štetne. Glavni argument čini se, bio je narušavanje vizure grada. Štoviše, ilustrirano je to najlonskom maketom u prirodnoj veličini. Zbog toga, kontraargumenti, oni zagovaratelja projekta, a zbog loše artikulacije, ostavljaju dojam relevantnosti. Na istom se mjestu naime prije sto godine već nalazio mlin, a u neposrednoj blizini Koranskog slapa ima još investicijskih projekata poput one propale nedovršenog hotela i slatkovodnog akvarija Aquatika – kojim se Karlovac ponosi, a izgrađen je naime “europskim novcem”. No, pogrešan je to frejm, projekt je izgrađen po pravilima europskih fondova, no sredstvima naših poreznih obveznika koje smo uplatili u europski proračun, e da bi nam se oni vratili pod strogo određenim uvjetima potrošnje.

Utržak vrijedan nekoliko šalica kave

Osim narušavanja vizure grada, relevantniji argument bio je ekonomski. Premda se očekuje da će investitor na ovoj minihidrocentrali na Koranskem slalu zarađivati milijun i pol kuna godišnje, gradu će ići tek 15.000 kuna. Zanimljiva je stoga ideja organizatora prosvjeda da će radije građani doprinositi s pojedinačnim ulogom od 40 kuna godišnje samo da se MHE ne izgradi.

Prema riječima prosvjednika Davora Petračića, inače sudskog vještaka za građevinu, investitor će imati godišnje troškove 2000 eura Karlovcu, 2000 eura Hrvatskim vodama, oko 35.000 eura amortizacije i oko 8000 eura za ostale troškove, što zajedno iznosi 47.000 eura ili oko 350.000 kuna, a prihode mu garantira država jer za svaki proizvedeni kilovatsat

dobiva naknadu od 0,93 kune. To znači da će godišnje za predviđenu proizvodnju od dva milijuna kWh dobivati 1,86 milijuna kuna, odnosno da će mu godišnje ostajati $1,86 - 0,35 = 1,51$ milijun kuna od gospodarske aktivnosti na gradskom zemljištu i na slapu koji je već sagrađen. Zarada Grada iznosi 0.9 posto u odnosu na čistu dobit investitora.

SDP-ovac Dario Janković, inače sudski vještak za financije, ilustrirao je Petračićevu računicu praktičnim primjerom prema kojoj ispada da će Grad za hidrocentralu dobivati naknadu u vrijednosti od četiri kapučina iz obližnjeg kafića, odnosno 40 kuna dnevno, navodi Jutarnji list.

Dakle za dnevnu vrijednost od 40 kuna u svijetu izloženom globalnoj nestaćici pitke vode, Grad Karlovac, i "na posljedice spreman HDZ" ulažu sve karte u još jednu, nepotrebnu, privatnu mini hidroelektranu, i to usprkos sve češćim apelima ekologa da je Balkan pretrpan nepotrebnim, neučinkovitim, i ekološki štetnim MHE. Posebno je smiješno što će Karlovac vjerojatno za desetak ili malo više godina moći zaraditi puno više na prodaji pitke vode nego što će itko, osim investitora, imati koristi od MHE na Koranskom slalu u centru grada.

Izvor: bilten.org